

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Martina Jakuba Bruse a Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **Farma Božice, s. r. o.**, Kšírova 616/242, Brno, zastoupena advokátkou Mgr. Lenkou Němcovou, 28. října 3159/29, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2021, čj. 66815/2020-MZE-14132, ve znění opravy provedené rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 6. 2021, čj. MZE-35445/2021-14132, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2022, čj. 9 A 41/2021-155,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V této věci NSS řeší, zda žalobkyně splnila podmínky pro poskytnutí dotace stanovené v nařízení vlády č. 75/2015 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálně-klimatických opatření a o změně nařízení vlády č. 79/2007 Sb.

1. Popis věci

[2] Žalobkyně se zabývá zemědělskou výrobou. Dne 10. 5. 2017 požádala o poskytnutí dotace na integrovanou produkci zeleniny a jahodníku v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření pro rok 2017. Tuto žádost Státní zemědělský intervenční fond (SZIF) rozhodnutím ze dne 25. 3. 2020 zamítl, neboť v případě zeleniny (AEKO/C1) byl z rozboru vzorku papriky roční č. 26608 zjištěn obsah olova 0,19 mg/kg, přesahující maximální limit 0,09 mg/kg, a v případě jahodníku (AEKO/C2) nebyl proveden rozbor vzorků jahod na všechny chemické látky uvedené v částech D až F nařízení vlády č. 75/2015 Sb. SZIF zároveň žalobkyni vyřadil z *podopatření integrovaná produkce jahodníku*; proti tomu se však žalobkyně v soudním řízení již nebránila.

[3] Rozhodnutí SZIF napadla žalobkyně odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 2. 2021 zamítl. V jeho výroku se však žalovaný dopustil chyby v psaní (nesprávně označil přezkoumávané rozhodnutí SZIF); tuto chybu opravil rozhodnutím ze dne 7. 6. 2021.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou, již však městský soud zamítl.

2. Kasační řízení

Kasační stížnost

[5] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností a navrhla, aby NSS zrušil rozsudek městského soudu i rozhodnutí žalovaného.

[6] Podle stěžovatelky není v jejích možnostech prokázat vadnost rozboru s nadlimitním obsahem olova. Stěžovatelka po správních orgánech požadovala, aby tvrzení a důkazy předložené ve správním řízení hodnotily ve vzájemné souvislosti a posuzovaly v celém kontextu věci. Nařízení vlády č. 75/2015 Sb. podle stěžovatelky nezakazuje opětovné provedení rozboru s využitím revizního vzorku. Trvala na tom, že revizní rozbor (obsah olova 0,08 mg/kg) se týkal totožného vzorku papriky jako rozbor s nadlimitní hodnotou olova. Tuto skutečnost navrhovala prokázat svými interními předpisy a zavedenými postupy (vždy odběr navíc, který zamrazí pro případnou revizi vzorku). Podle stěžovatelky nejde o pouhé tvrzení, jak uvedl žalovaný a městský soud.

[7] Stěžovatelka odmítla, že by z podkladů předložených při kontrole na místě jasné vyplývalo překročení limitu olova v paprice. Podle stěžovatelky a odborného pracovníka akreditované laboratoře mohla být zvýšená hodnota olova způsobena náhodným jevem (kamínek obsahující olovo), nikoli celkovou závadností kvality půdního bloku. To připustil i žalovaný. Stěžovatelka byla přesvědčena, že doložila vše, co mohla (4 rozborů papriky provedené v roce 2017, revizní rozbor a rozborů provedené v roce 2018 prokazovaly splnění vyžadovaných limitů). Pochybení spatřovala na straně správních orgánů, které musely mít pochybnosti, a přesto postupovaly v rozporu s § 50 správního řádu, nezjišťovaly všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch stěžovatelky a věci se nezabývaly tak, aby rozhodly s ohledem na zásadu materiální pravdy. Podle stěžovatelky měl žalovaný zkoumat důvod odchylky rozboru oproti ostatním. Žadatel o dotaci neporuší nařízení vlády č. 75/2015 Sb. automaticky tím, že předloží jeden rozbor značící překročení stanovených limitů, přestože všechny ostatní rozborů prokazují opak. Stěžovatelka poznamenala, že kdyby sporný vzorek zatajila, vše by bylo v pořádku.

[8] Městský soud se podle stěžovatelky nezabýval namítaným porušením čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a jejím argumentem, že vzorky odebrala prostřednictvím odborně způsobilé osoby a řádně uchovávala záznamy o rozbořech, přesto jí správní orgány dotaci nepřiznaly. Stěžovatelka nesouhlasila s výkladem účelu nařízení vlády č. 75/2015 Sb. uvedeným v napadeném rozsudku. Jeho smyslem podle stěžovatelky není postih za každé drobné porušení, nýbrž co možná největší podpora těch, kteří se podílejí na hospodaření šetrném k životnímu prostředí a poskytujícím základ pro produkci kvalitní zeleniny. Stěžovatelka trvala na tom, že její hospodaření bylo ekologické a splnila podmínky dotace.

pokračování

[9] S odkazem na rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2003, čj. 7 A 195/2000-55, stěžovatelka konstatovala, že ve správním řízení doložila důkazy o tom, že u všech testovaných vzorků byly hodnoty stanovené v nařízení vlády č. 75/2015 Sb. dodrženy. Podle stěžovatelky lze proto pochybovat o správnosti sporného vzorku. Stěžovatelka konstatovala, že dalšími provedenými rozbory lze jediný sporný rozbor zpochybnit. K tomu odkázala na rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2017, čj. 7 As 13/2017-45. Městský soud podle stěžovatelky tuto její argumentaci odbyl: prý neprokázala, že šlo o rozbor stejné konkrétní potraviny. Takto restriktivně však názor NSS vykládat nelze.

[10] Stěžovatelka namítla, že sankce uložené na základě rozhodnutí správních orgánů v dané věci lze považovat za formu správního trestu se zásadními ekonomickými důsledky. Stěžovatelka odmítla názor městského soudu, že v daném případě žádné pochybnosti nevznikly, a proto správní orgány nemohly porušit zásadu *in dubio pro reo*. Dodala, že výklad žalovaného by *ad absurdum* znamenal náhodné přiznání či nepřiznání dotace, neboť rozbory mohou být ovlivněny zvýšenou prašností nebo přítomností kamínku v místě odběru. Takový výklad nebyl cílem zákonodárce. Uzavřela, že městský soud nesprávně posoudil § 15 nařízení vlády č. 75/2015 Sb.

[11] Podle stěžovatelky samotná skutečnost, že odběr vzorků půdy za účelem zjištění obsahu minerálního dusíku provedla v jiný okamžik než před výsevem nebo výsadbou, nemá vliv na kvalitu produktů a obsah chemických látek v nich. Stěžovatelka uvedla, že podle jejích zkušeností a předchozích rozborů se obsah minerálního dusíku v půdě nijak zásadně nemění, proto při nastavování agronomických procesů vycházela z dřívějších rozborů. Případné pochybení by se projevilo v rozbořech vypěstovaných plodin; k tomu však nedošlo. Městský soud nevyložil příslušné ustanovení v souladu se smyslem a účelem nařízení vlády č. 75/2015 Sb. Stěžovatelka dodala, že dané pochybení neopravňuje žalovaného dotaci nepřiznat.

Vyjádření žalovaného

[12] Žalovaný se ztotožnil se závěry městského soudu. Konstatoval, že na základě protokolu o zkoušce č. 26608, podle kterého činil obsah olova v odebraném vzorku papriky roční 0,19 mg/kg, kontrola na místě shledala překročení mezní hodnoty uvedené v části B přílohy č. 12 nařízení vlády č. 75/2015 Sb. Ostatní předložené rozbory nic nemění na tom, že v daném případě byl limit překročen. Prokazatelné překročení limitů je pak důvodem pro neposkytnutí dotace. Žalovaný připomněl, že proti protokolu o kontrole nepodala stěžovatelka námitky. Údajný revizní rozbor předložila stěžovatelka s přílišným časovým odstupem a neprokázala, že šlo o stejný vzorek jako v případě č. 26608. S ohledem na plynutí času považoval žalovaný stěžovatelčinu argumentaci za méně věrohodnou. Dodal, že mu nevznikly žádné pochybnosti o tom, že stěžovatelka podmínky nařízení vlády č. 75/2015 Sb. nesplnila.

[13] Stěžovatelka podle žalovaného neprokázala, že by byl vzorek č. 26608 kontaminován olovem přítomným v půdě v jeho blízkosti. Odkaz na rozsudek NSS čj. 7 A 195/2000-55 není podle žalovaného přiléhavý, neboť stěžovatelčina tvrzení nebyla způsobilá zpochybnit objektivitu ani zákonnost sporného rozboru. Stěžovatelka nenapadla způsob měření prováděného laboratorii ani nepřišla s žádným tvrzením či důkazem, které by mohly dotčený rozbor zpochybnit. Stěžovatelkou zmíněný rozsudek NSS čj. 7 As 13/2017-45 řešil odlišnou

situaci, neboť v tomto případě jde pochybení při odběru vzorku k tíži samotné stěžovatelky. Žalovaný doplnil, že paprika roční je cca 80 cm vysoký, bohatě větvený keřík, na kterém jsou plody rozesety po celé jeho výšce. Nejde o popínavou (plazivou) rostlinu, jejíž plody by ležely na zemi, a proto je podle žalovaného nahodilá kontaminace vzorku olovem z půdy méně pravděpodobná.

[14] Pokud jde o odběr vzorků půdy za účelem zjištění obsahu minerálního dusíku, žalovaný uvedl, že stěžovatelka potvrdila provádění rozborů půdy až po vegetačním období, nikoli před výsadbou či výsevem. Tím stěžovatelka porušila § 15 odst. 6 písm. c) nařízení vlády č. 75/2015 Sb. Zkrácení dotace o 10 % plynoucí z § 27 odst. 2 písm. b) téhož nařízení je však v daném případě irelevantní, neboť žádost o dotaci byla zamítnuta. Žalovaný nesouhlasil s argumentací stěžovatelky a podotkl, že bez provedení rozborů půdy před každým výsevem nebo výsadbou stěžovatelka nemůže znát vstupní hodnoty dusíku pro výpočet následného hnojení. Její tvrzení, že se obsah dusíku v půdě zásadně nemění, není podle žalovaného pravdivé.

Replika stěžovatelky

[15] Stěžovatelka v replice zopakovala svou argumentaci. Dále uvedla, že kdyby vzorek překročil limit olova, tato hodnota by pravděpodobně přetrvávala i po následující rok. To však rozborů provedené v roce 2018 nepotvrdily. Stěžovatelka připustila, že nepodala námitky proti protokolu o kontrole. Vysvětlila to tím, že protokol obsahoval jí uváděné skutečnosti.

3. Hodnocení věci

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] NSS neshledal namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. K namítanému porušení čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod se městský soud vyjádřil v odstavci 36 napadeného rozsudku. Stěžovatelka v žalobě neuplatnila argumentaci, že vzorky odebrala prostřednictvím odborně způsobilé osoby a řádně uchovávala záznamy o rozbořech, přesto jí správní orgány dotaci nepřiznaly. Nebylo proto povinností městského soudu tuto argumentaci vypořádávat. Stěžovatelka pouze namítala, že se žalovaný tímto argumentem nezabýval, a zatížil tak své rozhodnutí nepřezkoumatelností. Otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného se městský soud řádně zabýval v odstavci 30 napadeného rozsudku. V navazujícím odstavci 31 pak městský soud s odkazem na část B přílohy č. 12 nařízení vlády č. 75/2015 Sb. uvedl, že pokud obsah olova v paprice překročí 0,1 mg/kg, dotace se neposkytne, a proto SZIF rozhodl správně (v souladu se zmíněným nařízením). Dále městský soud konstatoval, že na tom nic nemění ani skutečnosti, které žalobkyně uváděla a dokládala v žalobě a ve správním řízení. Tím dal městský soud jasně najevo, že dodržování ostatních povinností podle nařízení vlády č. 75/2015 Sb. nemůže napravit porušení spočívající v nadlimitním obsahu olova, jehož automatickým důsledkem je zamítnutí žádosti o dotaci. NSS proto uzavírá, že napadený rozsudek namítanou nepřezkoumatelností netrpí.

[18] Před vypořádáním dalších námitek NSS připomíná, že podle jeho ustálené judikatury „rozhodnutí, jímž je zamítnuta žádost o dotaci v důsledku porušení zákonných podmínek žadatelem, nelze považovat za rozhodnutí o uložení trestu, a neuplatní se na něj proto ani zásada

pokračování

přednostního použití pozdější příznivější právní úpravy dle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod“ (rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2021, čj. 6 As 253/2019-27).

[19] V nyní řešené věci byla předmětem správního řízení stěžovatelčina žádost o dotaci. Tuto žádost SZIF zamítl, neboť nebyly splněny podmínky pro přiznání (poskytnutí) dotace stanovené v nařízení vlády č. 75/2015 Sb. Nejednalo se tedy o správní trestání či sankci ve smyslu trestního postihu a nebylo namístě užít ani zásadu *in dubio pro reo*, ani zásadu plynoucí z čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Tyto zásady se totiž vztahují na trestní řízení a přeneseně též na správní trestání, což ovšem není případ stěžovatelky. Ta požádala o dotaci, a byla proto povinna prokázat, že splnila všechny podmínky nutné k tomu, aby jí tato dotace mohla být přiznána.

[20] Podle § 30 odst. 2 písm. b) bodu 4 nařízení vlády č. 75/2015 Sb. SZIF dotaci neposkytne, *pokud ve vzorku zeleniny odebraném podle § 15 odst. 6 písm. e) a analyzovaném podle § 15 odst. 6 písm. f), nebo ve vzorku odebraném Fondem dojde k překročení mezní hodnoty obsahu některých z chemických látek obsažených v zelenině uvedené v části B přílohy č. 12 k tomuto nařízení a zároveň nedosáhne hodnoty obsahu některých z chemických látek obsažených v zelenině uvedené v části C přílohy č. 12 k tomuto nařízení. Část B přílohy č. 12 se nazývá Maximální obsah těžkých kovů v zelenině, při jehož překročení dojde k neposkytnutí dotace*, a u papriky uvádí údaj 0,1 mg olova na 1 kg. Přesáhne-li obsah olova hodnotu 0,3 mg/kg, bude žadatel vyřazen z titulu integrovaná produkce zeleniny (část C přílohy č. 12 k uvedenému nařízení vlády).

[21] Z citovaných ustanovení jednoznačně vyplývá, že překročení hodnoty 0,1 mg/kg, pokud jde o obsah olova v paprice, je důvodem k neposkytnutí dotace. Není přitom podstatné, zda stěžovatelka splnila své ostatní povinnosti stanovené nařízením vlády č. 75/2015 Sb., či nikoli. Pokud totiž bylo prokázáno, že vzorek papriky obsahoval více než 0,1 mg olova na 1 kg, nemohla být stěžovatelce dotace poskytnuta, i kdyby své ostatní povinnosti plnila vzorně a její hospodaření bylo plně ekologické, jak tvrdí.

[22] NSS nesdílí názor stěžovatelky, že nestačí jedno překročení stanovených limitů. Jak správně uvedl městský soud, účelem citovaného nařízení vlády a dotací, které se podle něj poskytují, je podpořit hospodaření šetrné k složkám životního prostředí, poskytující základ pro produkci kvalitní zeleniny a zabezpečující nejvyšší požadavek na bezpečnost potravin. Také sama stěžovatelka kladla důraz na kvalitu zeleniny a bezpečnost potravin. Tento požadavek v sobě zahrnuje nutnost dodržovat veškeré limity obsahu látek, které toto nařízení stanoví. Potraviny s nadlimitním obsahem škodlivých látek nepochybně nelze považovat za kvalitní ani za bezpečné. Citovaná ustanovení proto uvádějí vzorek zeleniny v jednotném čísle a nestaví na opakovaném překračování stanovených hodnot. Pokud tedy žadatel o dotaci, byť v jednom případě, překročí stanovené limity pro obsah těžkých kovů (zde olovo), musí počítat s jednoznačně formulovaným následkem, tj. že mu dotace nebude poskytnuta. Námitky stěžovatelky upozorňující na předchozí i následné rozbory vzorků papriky proto nejsou důvodné.

[23] Na rozdíl od stěžovatelky nepovažuje NSS překročení stanovené hodnoty obsahu olova v zelenině za drobné porušení nařízení vlády č. 75/2015 Sb. NSS připomíná, že zmíněné nařízení nestaví na nulové toleranci těžkých kovů, ale například v případě olova toleruje hodnotu do 0,1 mg/kg. Zvýšené hodnoty těžkých kovů mohou způsobit zdravotní

komplikace, proto nelze hovořit jen o drobném porušení. Neposkytnutí dotace v případě nadlimitních hodnot těžkých kovů pak podle NSS není v rozporu se smyslem a účelem daného nařízení. Městský soud ani žalovaný tak při jeho výkladu nepochybili.

[24] NSS nepovažuje za potřebné spekulovat, co by nastalo v případě, že by stěžovatelka sporný vzorek zatajila. Pro nyní řešenou věc je podstatné, že stěžovatelka rozbor daného vzorku správním orgánům předložila, a správní orgány proto byly povinny se jím zabývat. V souvislosti s případným zatajením sporného rozboru NSS zároveň upozorňuje na skutkovou podstatu trestného činu dotačního podvodu (§ 212 trestního zákoníku).

[25] K námitkám stěžovatelky týkajícím se údajně revizního rozboru NSS uvádí, že nařízení vlády č. 75/2015 Sb. skutečně nezakazuje opětovné provedení rozboru s využitím revizního vzorku. NSS však souhlasí s městským soudem v tom, že stěžovatelka ve správním řízení nijak nedoložila své tvrzení, že údajně revizní rozbor (protokol o zkoušce č. 20430/2018) se týkal stejného vzorku papriky jako rozbor, při kterém byla zjištěna nadlimitní hodnota olova (protokol o zkoušce č. 19375/2017).

[26] Stěžovatelka ve svých podáních ve správním řízení pouze obecně tvrdila, že se jedná o vzorek odebraný spolu s původními vzorky a uchovaný v souladu s normami. K prokázání tohoto svého tvrzení ovšem ve správním řízení nenavrhla žádné důkazy. Není tedy pravda, že totožnost vzorku navrhovala prokázat svými interními předpisy a zavedenými postupy. Stěžovatelka ve správním řízení nedoložila ani zmiňované interní předpisy, ani žádné záznamy o odběru vzorků, z nichž by vyplývalo, jak odběry probíhají a že se odebírá i revizní vzorek. Tuto svou pasivitu stran důkazních návrhů ve správním řízení nemůže stěžovatelka napravit navržením příslušných důkazů v řízení soudním. Se stěžovatelkou tak nelze souhlasit ani v tom, že doložila vše, co mohla.

[27] Totožnost vzorku nepotvrzují ani protokoly o zkoušce, v nichž jsou uvedena odlišná čísla vzorku (č. 26608 v případě vzorku s nadlimitním obsahem olova a č. 27120 v případě údajně revizního vzorku). V neposlední řadě pokládá NSS za významné, že se stěžovatelka nijak nebránila proti výsledkům kontroly, ačkoli byla v protokolu o kontrole ze dne 16. 5. 2018 poučena o možnosti vznášet námitky, a že údajně revizní rozbor zadala až 20. 9. 2018, tj. téměř 1 rok po obdržení protokolu o zkoušce s nadlimitními hodnotami olova a více než 4 měsíce po skončení kontroly.

[28] NSS proto přisvědčuje žalovanému, že rozbor vzorku č. 27120 (údajně revizní rozbor) je jen dalším rozbohem, který nic nemění na tom, že při rozboru vzorku č. 26608 byla zjištěna nadlimitní hodnota olova. Stěžovatelčina argumentace o totožnosti vzorků zůstala jen v rovině neprokázaného tvrzení, a není tak způsobilá prokázat vadnost rozboru s nadlimitním obsahem olova. Správní orgány tak byly oprávněny a zároveň povinny z tohoto rozboru vycházet.

[29] Stěžovatelčin argument, že zvýšená hodnota olova mohla být způsobena náhodným jevem (kamínek obsahující olovo či zvýšená prašnost), nikoli celkovou závadností kvality půdního bloku, představuje pouhou spekulaci. Své tvrzení, že se takto vyjádřil i odborný pracovník akreditované laboratoře, stěžovatelka ve správním řízení opět ničím nedoložila. NSS nepřehlédl, že žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil, že zvýšená hodnota olova může

pokračování

být způsobena znečištěním zeleniny půdou; zároveň však žalovaný zdůraznil, že stěžovatelka neprokázala, že taková situace v případě vzorku č. 22608 skutečně nastala.

[30] NSS shrnuje, že stěžovatelka ve správním řízení relevantně nezpochybnila závěr protokolu o zkoušce – rozbor vzorku č. 22608, ze kterého vyplynula nadlimitní hodnota olova v paprice. Překročení stanoveného limitu obsahu olova má za následek neposkytnutí dotace. Nebylo proto povinností správních orgánů zkoumat důvod odchylky daného rozboru oproti ostatním, které stěžovatelka předložila, ani zjišťovat další okolnosti svědčící ve prospěch stěžovatelky. V této souvislosti NSS připomíná, že *„v řízení o žádosti je zásadně na žadateli, aby tvrdil a prokazoval skutečnosti odůvodňující jeho žádost. Neuplatní se zde stejné zásady jako v řízení zahájeném z moci úřední, kde má hlavní odpovědnost za zjištění skutkového stavu pro změnu správní orgán“* (rozsudky NSS ze dne 8. 6. 2015, čj. 1 Azs 99/2015-36, ze dne 15. 11. 2017, čj. 8 Azs 111/2017-36, nebo ze dne 7. 2. 2018, čj. 9 As 330/2016-192).

[31] Vzorek č. 22608 odebrala sama stěžovatelka a protokol o zkoušce potvrzující nadlimitní obsah olova předložila správním orgánům rovněž ona. Zkoušku přitom provedla akreditovaná laboratoř, na jejíž závěry se stěžovatelka v případě ostatních zkoušek (s výsledkem pro stěžovatelku příznivým) opakovaně odvolávala. Není proto důvod, aby správní orgány pochybovaly o správnosti zjištění plynoucích z protokolu o zkoušce, který stěžovatelka neúspěšně zpochybňovala (jen nepodloženými tvrzeními). Správní orgány tedy neporušily ani stěžovatelkou zdůrazňovanou zásadu materiální pravdy. NSS dodává, že ani hodnocení stěžovatelčiných tvrzení a důkazů ve vzájemné souvislosti a v celém kontextu věci by nemohlo nic změnit na tom, že byl prokazatelně překročen limit obsahu olova v paprice, a SZIF proto musel žádost o dotaci AEKO/C1 zamítnout.

[32] Stěžovatelčin odkaz na rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2003, čj. 7 A 195/2000-55, č. 145/2004 Sb. NSS, není v nyní řešené věci přílehlavý. V citovaném rozsudku se jednalo o řízení o správním deliktu, ve kterém leží důkazní břemeno na straně správních orgánů. Ty navíc v tehdejší věci vycházely jen z jediného důkazu – z protokolu o autorizovaném měření emisí, který nesplňoval požadavky vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 117/1997 Sb. a jehož objektivita a soulad s právními předpisy byly zpochybněny. V nyní řešené věci stěžovatelka relevantně nezpochybnila ani objektivitu protokolu o zkoušce č. 19375/2017 (rozbor vzorku č. 22608), ani jeho soulad s právními předpisy. Ostatní provedené rozborů pak ke zpochybnění rozboru, při kterém byla zjištěna nadlimitní hodnota olova, nepostačují. Závěry citovaného rozsudku proto nelze použít.

[33] Ani stěžovatelkou zmiňovaný rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2017, čj. 7 As 13/2017-45, není pro nyní řešenou věc přílehlavý. Městský soud správně stěžovatelce vysvětlil, že podle uvedeného rozsudku může nový laboratorní rozbor totožného vzorku relevantně zpochybnit výsledek původního rozboru. Zároveň však – jak městský soud připomněl – stěžovatelka neprokázala, že by údajně revizní rozbor zkoumal stejný vzorek jako původní rozbor, při kterém byla zjištěna nadlimitní hodnota olova. S těmito závěry se NSS ztotožňuje.

[34] Dále se NSS zabýval námitkou týkající se termínů odběru vzorků půdy za účelem zjištění obsahu minerálního dusíku.

[35] Tvzení stěžovatelky, že obsah minerálního dusíku v půdě se nijak zásadně nemění a že případné pochybení by se projevilo v rozbořech vypěstovaných plodin, považuje NSS za nepodloženou spekulaci. NSS zároveň souhlasí se žalovaným, že bez provedení rozborů půdy před každým výsevem nebo výsadbou stěžovatelka nemůže znát vstupní hodnoty dusíku pro výpočet následného hnojení. Požadavek zajistit *před každým výsevem nebo výsadbou podporovaného druhu zeleniny na dílu půdního bloku odběr vzorku půdy a jeho rozbor za účelem zjištění obsahu minerálního dusíku* [§ 15 odst. 6 písm. c) nařízení vlády č. 75/2015 Sb.] proto NSS pokládá za logický a plně odpovídající smyslu a účelu daného nařízení.

[36] Stěžovatelce lze přisvědčit v tom, že zjištěné porušení § 15 odst. 6 písm. c) nařízení vlády č. 75/2015 Sb. neopravňovalo správní orgány k tomu, aby jí odepřely dotaci. Žádost o dotaci však byla zamítnuta v případě zeleniny (AEKO/C1) z důvodu překročení limitu obsahu olova ve vzorku papriky a v případě jahodníku (AEKO/C2) z důvodu neprovedení rozboru vzorků jahod na všechny chemické látky uvedené v částech D až F nařízení vlády č. 75/2015 Sb. Zjištění správních orgánů, že stěžovatelka provedla odběr vzorků půdy v jiný okamžik než před výsevem nebo výsadbou, tak nemělo žádný vliv na výrok jejich rozhodnutí.

4. Závěr a náklady řízení

[37] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[38] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 22. května 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu